

РЕШЕНИЕ

№ 17320

гр. София, 21.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Танка Цонева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2769** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околната среда и
водите (РИОСВ) – С. срещу съдебно решение № 229/17.01.2025 г. по н.а.х.д. № 15266/2023 г. по
описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 98 състав, с което е отменено наказателно
постановление (НП) № С-14-3082/28.08.2023 г., издадено от директора на РИОСВ, с което на
„Топлофикация София“ ЕАД, на основание чл. 69 ЗООС, вр. чл. 20, ал. 1, предл. 1 от Наредбата за
вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната
среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и
ограничения, е наложено административно наказание „еднократна санкция“ в размер на 2 016.20
лв. за нарушение на Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредбата за норми за допустими емисии на
серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.
В касационната жалба са изложени съображения за неправилност на решението поради
нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че нарушението е ясно
описано и безспорно доказано. Оспорва се извода на съда, че в НП следва да бъде вписано
превишението на среднодневните стойности, тъй като размерът на същото не се взема предвид
при изчисляване на еднократната санкция. Оспорва се и извода на съда за погрешно посочена в
НП дата на извършване на нарушението с аргумент, че средномесечните и среднодневните
превишения са налице през целия посочен период от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г., поради което

датата на нарушението е правилно определена като датата, на която е констатирано последното превишение. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт и да потвърди НП.

Ответникът – „Топлофикация София“ ЕАД, в писмен отговор и в с.з. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Излага подробни съображения за незаконосъобразност на НП и за правилност на отменящото го решение. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

За да постанови решението си, СРС е събрал като доказателства по делото показанията на съставилия констативния протокол С. А., както и писмените доказателства, представени с административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че макар действително „Топлофикация София“ ЕАД да е осъществило вмененото му нарушение, при съставяне на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непълно описание на нарушението поради липса на съставомерни признаци, както и неправилно определена дата на извършване на нарушението.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съобразно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Решението е правилно като краен резултат.

Правилен е изводът на районния съд, че е налице непълно описание на нарушението, като липсват съставомерни признаци. Съгласно чл. 35 от Инstrukция № 1 от 3.07.2003 г. за изискванията към процедурите за регистриране, обработка, съхранение, представяне и оценка на резултатите от собствените непрекъснати измервания на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници:

„При извършване на СНИ съответните НДЕ на вредни вещества не са превишени в случаите, когато в рамките на разглежданата календарна година са изпълнени следните условия:

1. нито една средномесечна стойност (изчислена като средна стойност от всички стойности съгласно чл. 5, т. 6, регистрирани през съответния месец) не превишава съответната НДЕ;
2. 97 % от всички 48-часови средни стойности за серен диоксид и прах не превишават 110 % от НДЕ на тези замърсители;
3. 95 % от всички 48-часови средни стойности за азотни оксиди не превишават 110 % от НДЕ“.

Съгласно горното, за да е налице превишение, обуславящо нарушение, в първия случай е достатъчно само за един от месеците на разглежданата календарна година да е установено, че средномесечната стойност превишава съответната НДЕ. В другия случай е необходимо да бъде установено, че повече от 95% от всички 48-часови средни стойности за азотни оксиди превишават 110% от НДЕ.

Видно от констатациите на АНО са установени два вида превишение. Първото касае средномесечните стойности, като са посочени допустимата средномесечна стойност за периода на

експлоатация по отношение на замърсителите, по какъв начин е определена тя, каква е средномесечната стойност, установена за обекта за посочените месеци, което пък позволява да се установи и колко е превишението ѝ спрямо допустимата.

Не така ясно стоят обаче, констатациите на АНО за втория вид допуснато превишение – това на среднодневните стойности, за които са посочени само допустимата стойност за периода на експлоатация по отношение на замърсителите и по какъв начин е определена тя, но не са посочени установените среднодневни стойности за обекта за посочените дни, което би позволило да се установи има ли превишение и какво е то, както и липсват констатации на какво основание се приема за съставомерно нарушението. Както районният съд правилно е приел, не е посочен признак от обективната страна на нарушението. За да е ясно в какво се изразява нарушението, същото следва да бъде описано в достатъчна степен и подкрепено с необходимите за това доказателства. В противен случай е ограничена възможността провереното лице да разбере какво е отправеното спрямо него административнонаказателно обвинение, а оттам и то да организира своята защитна теза. Следва да бъде отбелязано, че тези стойности не са посочени нито в протокола на директора на РИОСВ за оценка на резултатите от проведени СНИ, нито в констативния протокол, в предложението за налагане на санкция или пък в НП. Производството по налагане на санкция е особено, но не отпада изискването за яснота на вмененото обвинение. Така както ЗАНН не допуска АУАН и НП да препращат към доказателстваната маса по отношение на фактите, така и в това производство в констативния протокол следва ясно да са очертани съответстващите характеристики от обективна страна на извършеното.

Неоснователно е възражението на касатора, че тъй като размерът на превишението на среднодневните стойности не се взема предвид при изчисляване на еднократната санкция, то нарушението е ясно описано. Настоящият състав споделя извода на СРС, че именно установените среднодневни стойности са основния съставомерен факт с оглед характера на нарушението и посочването на точните среднодневни стойности е от значение съгласно Част 4 към чл. 5, ал. 1 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотен оксид и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации, съгласно която при извършване на непрекъснати измервания НДЕ, определени в части 1 и 2 от Наредбата, се приемат за спазени, ако оценката на измерените резултати показва, че за експлоатационните часове в рамките на една календарна година са спазени всички изброени условия, едно от които е нито една валидирана средноденонощна стойност да не превишава 110% от съответните НДЕ, определени в части 1 и 2 (в случая 100mg/Nm³). Доколкото среднодневните и средномесечни стойности участват при изготвяне на самата оценка, която е предпоставка за налагането на еднократна санкция, ирелевантно е обстоятелството, че тези стойности не се използват при математическото изчисление на санкцията като величина в изчислителната формула.

Настоящият касационен състав споделя и извода на СРС за неправилно определена дата на извършване на нарушението, но не споделя мотивите му, че нарушението се извършва в определен период, а именно периодът от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г. В процесният случай се касае за няколко отделни нарушения. Съгласно чл. 18 ЗАНН когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко от тях. В административнонаказателния процес институтът на продължаваното престъпление (нарушение) е неприложим. В тази връзка, в мотивите на ТР № 13/20.12.2021 г. по т.д. № 1/2021 г., ОСС, I и II колегия на ВАС, се обръща внимание, че нормата на чл. 18 ЗАНН е императивна, не предвижда изключения и като процесуална административнонаказателна норма не подлежи на разширително или стеснително тълкуване. Законодателят не е предвидил алтернативно като реквизит на НП

период, през който се върши деяние (деяния), съставляващо от обективна страна едно и също административно нарушение, поради което несподелими са и възраженията на касатора, че се касае за едно деяние, съдържащо съставомерните белези на административно нарушение, което е било налице във всеки момент в периода от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г., поради което датата на нарушението е датата на последното констатирано нарушение. Освен вътрешно противоречиви, тези доводи противоречат и на императивните разпоредби на ЗАНН.

В случая АНО е нарушил разпоредбата на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, регламентираща изискванията за форма на НП, особено съществена част от съдържанието на която е посочване на датата, на която е извършено нарушението, а не на периода на извършване – чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. второ ЗАНН. Датата на нарушението е от съществено значение и за определяне на срока на т.нар. „погасителна давност“ и „изпълнителска давност“, предвид ТП № 1/27.02.2015 г. по тълк.д. № 1/2014 г. на ОС на ВКС и II колегия на ВАС, поради което неправилното ѝ определяне представлява съществено нарушение на процесуалния закон и е самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Предвид гореизложеното, оспорваното решение, като правилно като краен резултат, следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора по арг от чл. 63д ЗАНН, на ответника по касация се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 143, ал. 3 АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 229/17.01.2025 г. по н.а.х.д. № 15266/2023 г. по описа на СРС, НО, 98 състав.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите – С. да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението е окончателно.

председател:

членове: